

Inhoud

PAG. **PLAN** STADSWANDELING

- 8 1. Kornemarkt nr. 16 - 'Postgebouw': Gevelbeelden
- 12 2. Veldstraat 18: 'Dutry-Colson'
- 14 3. Botermarkt: 'Lakenhalle'
- 14 Botermarkt: 'Belfort'
- 15 4. Belfortstraat 29: Huis
- 16 5. Hoogpoort/Botermarkt: 'Sint-Jorishof'
- 19 6. Geraard de Duivelhof
- 20 Geraard de Duivelstraat 5: Conservatorium
- 25 7. Voldersstraat: 'Emile Braunschool'
- 26 8. Voldersstraat: 'Bank van de Arbeid'
- 29 9. Gouvernmentstraat: Provinciehuis
- 31 10. Kouter: 'Bank van Brussel'
- 33 11. Koophandelsplein: Gedenkplaat
- 34 Koophandelsplein: Justitiepaleis
- 39 12. Woodrow Wilsonplein nr. 1 - 'Propagandacentrum': Fries
- 40 13. Frankrijklein: Standbeeld Edward Anseele
- 41 14. Sint-Pietersnieuwstraat: Viernulvier / Vooruit

PLAN

- 1 Sint-Niklaaskerk
- 2 Belfort
- 3 Stadhuis
- 4 Sint-Baafskathedraal
- 5 Sint-Jacobskerk

Legende foto's >>>> ga deze straat door
 werk van Geo Verbanck

..... KORENMARKT

1 KORENMARKT - 'Postgebouw': Gevelbeelden

Op maandag 24 oktober 1910 openden de loketten van het Postgebouw op de Korenmarkt. De architecten waren Louis Cloquet (1849-1920) en Stephane Mortier (1857-1934); de eerste was als hoogleraar architectuur verbonden aan de Gentse universiteit, de tweede was provinciaal architect van Oost-Vlaanderen. Samen creëerden ze een gebouw in eclectische stijl, waarbinnen neogotiek en neorenaissance met elkaar worden vermengd: zo treffen we bijvoorbeeld in de middenrisaliet gotische spitsbogen aan boven de nissen waarin beelden zijn geplaatst, maar tevens renaissancestijl boogvelden boven de vensteropeningen waarvan de medaillons opgevuld zijn met 'kopstukken'.

Het Postgebouw is wellicht het meest 'beeldrijke' gebouw van Gent. Zo treffen we, naast tal van andere ornamenten, negentien volwaardige beelden aan op de gevels. Twaalf ervan bevinden zich in de middenrisaliet en

LOUIS CLOQUET

© ARCHIEF GENT

daarvan zijn de drie bovenste – de allegorische weergaven van België, Vlaanderen en Wallonië – van de hand van Aloïs De Beule (1861-1935). Aloïs De Beule had les gevolgd aan de Gentse Sint-Lucasschool en had na zijn studies een atelier opgericht waarin waar vakmanschap als regel gold.

Ook een leerling van de Sint-Lucasschool was Remi Rooms (1861-1934), hij kapte de negen volgende beelden of de allegorische weergaven van de provincies van België. Het wapen van België boven de ingangspoort werd vervaardigd door Oscar Sinia (1877-1956), ook afgestudeerd aan de Sint-Lucasschool en die vervolgens toetrad tot het atelier van Aloïs De Beule. Beide laatste kunstenaars waren tevens verantwoordelijk voor de kopstukken in de medaillons. Het zijn, mits één uitzondering (Florence Nightingale), voorstellingen van staatshoofden die deel uitmaakten van de Internationale Postunie.

Wie ook tot het atelier van Aloïs De Beule had behoord, is het onderwerp van deze stadswandeling: Geo Verbanck. Hij was op 28 februari 1881 geboren als zoon van Marie Gerardi en droeg aanvankelijk, zoals zijn oudere zus, de familienaam van zijn moeder. Wanneer deze in 1892 huwt met Henri Verbanck adopteerde deze beide kinderen die vanaf dan als 'Verbanck' door het leven gingen. Op 14-jarige leeftijd ging Geo werken als leerling bij een houtsnijder / meubelmaker om vervolgens in het atelier van Aloïs De Beule terecht te komen. Vanaf 1897 volgt hij les aan de Gentse Academie, om in 1905 over te stappen naar die van Brussel. In 1909 wordt hij als tweede gerangschikt bij de wedstrijd 'Prix de Rome' voor beeldhouwkunst en in 1911 wordt hij benoemd tot docent Beeldhouwkunst aan de Academie van Dendermonde. Korte tijd ervoor had hij ook meegewerkt aan de 'beeldendecoratie' van het Gentse Postgebouw. Hiervoor creëerde hij vijf beelden die zich bevinden in de rechter zijrisaliet. Deze vijf beelden zijn

..... GEO VERBANCK, 1913

© STICHTING GEO VERBANCK

de personificaties van de vijf werelddelen. Bovenaan treffen we Europa aan. Europa wordt voorgesteld als een blanke vrouw met een scepter in de rechterhand en een boek in de linkerhand, de attributen van de beschaving. Hieronder links treffen we Amerika aan of een Indiaans opperhoofd met de strijdbijl in de rechterhand en maïskolven in de linkerarm. Rechts van hem staat Azië, weergegeven als een Oosterse vrouw, in een voorname lichte buiging, met een waaier in de rechterhand. Onderaan links hebben we Oceanië of een vrouw met in de rechterarm een kokospalm; onderaan rechts, ten slotte, hebben we Afrika, weergegeven als een Centraal-Afrikaanse vrouw met in de rechterhand een slagtand van een olifant en tropische vruchten en in de linkerhand een aarden pot.

Wie ook aan de 'beeldendecoratie' van het Postgebouw had meegewerkt was Hippolyte Le Roy (1857-1943). Le Roy was, zoals Verbanck, afgestudeerd aan de Gentse Academie en hij had vergulde bronzen beelden (allegorische figuren en duiven met gestrekte vlerken) vervaardigd die de dakconstructie van het Postgebouw sierden. Deze werden echter tijdens de Eerste Wereldoorlog door de 'Duitsers' weggenomen om omgesmolten te worden tot oorlogstuig. Nog bestaand werk van Hippolyte Le Roy treffen we aan in de Veldstraat.

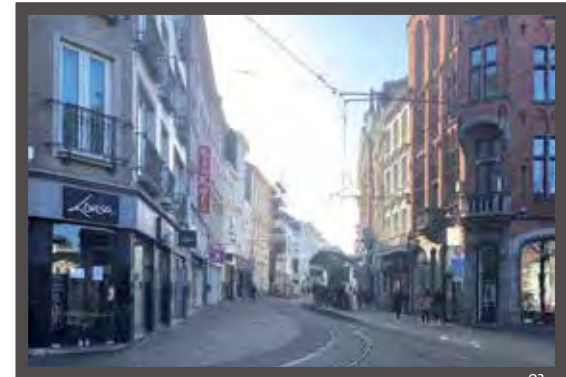

ATELIER ALOÏS DE BEULE
AAN DE NIEUWBRUGKAAI

© BEELDBANK STAD GENT

>>>> VELDSTRAAT

>>>> VELDSTRAAT

..... VELDSTRAAT 18

2 VELDSTRAAT 18 - 'Dutry-Colson'

In 1885 had Hippolyte Le Roy namelijk voor de groothandel in ijzerwaren Dutry-Colson vier reliëfplaten vervaardigd die zich op de derde bouwlaag bevinden. Links hebben we de weergave van een schrijnwerker, rechts die van een smid en ertussen twee vrouwen die op het land werken. Van zijn hand zijn wellicht ook de drie geschilderde medaillons op de tweede bouwlaag. Ze stellen vrouwenhoofden voor, of de zinnebeelden van schoonheid, omringd door griffioenen, de zinnebeelden van waakzaamheid. De architect van het gebouw was **Octave Van Rysselberghe (1855-1927)**. Hij was de oudere broer van van de kunstschilder Théo Van Rysselberghe en de jongere van de, eveneens architect zijnde, Charles Van Rysselberghe. Deze laatste is in zijn functie als stadsarchitect beeldbepalend geweest voor het Gentse architecturale patrimonium.

ARCHITECT OCTAVE
VAN RYSELBERGHE

© CIVA STICHTING

>>>> CATALONIËSTRAAT

>>>> EMILE BRAUNPLEIN

>>>> BOTERMARKT

..... BOTERMARKT

3 BOTERMARKT - 'Lakenhalle'

Charles Van Rysselberghe (1850-1920) was namelijk stadsarchitect tussen 1879 en 1916 en in die functie was hij onder meer medeverantwoordelijk voor de restauratie van de Lakenhalle. Na heftige discussies werd toen besloten de Lakenhalle zoals ze gepland was in de eerste helft van de 15de eeuw te reconstrueren, wat in de praktijk betekende dat er in 1903 vier traveeën werden toegevoegd aan de noordzijde. Door ze zoveel eeuwen later op te bouwen in wat we enkel maar kunnen omschrijven als 'namaakgotiek' volgde men de restauratievisie van de Fransman Eugène Viollet-le-Duc die stelde dat 'restaureren het herscheppen van een gebouw is in een toestand die wellicht nooit heeft bestaan'. Naast restaurateur in de toenmalige betekenis van het woord was Van Rysselberghe als stadsarchitect verantwoordelijk voor tal van nieuwbouw binnen de stad, waarbij hij vooral gebruik maakte van neostijlen, specifiek van het neoclassicisme en de neorenaissance. Zijn magnum opus werd de creatie van het Museum voor Schone Kunsten in neoclassicistische stijl aan de rand van het Citadelpark. Tevens werd Charles Van Rysselberghe aangezocht om de restauratie van het Belfort op zich te nemen, specifiek het plaatsen hierop van een nieuwe torenbekroning.

CHARLES VAN RYSSELBERGHE

© WIKIMEDIA COMMONS

BOTERMARKT - 'Belfort'

Sinds 1851 stond er namelijk een neogotische, gietijzeren torenbekroning op het Belfort. Na nog geen halve eeuw was deze in een zodanige lamentabele toestand dat men niets anders kon dan hem te verwijderen. Charles Van Rysselberghe kreeg de opdracht een nieuwe te creëren. Daar hij echter te veel werk had, kreeg hij als assistent de jonge architect Valentin Vaerwyck toegewezen.

Deze assisteerde niet enkel, hij ontwierp een compleet nieuw voorstel dat, niet naar de zin van Van Rysselberghe, goedgekeurd werd. Deze torenbekroning start vanaf de balustrade. Zoveel 'middeleeuws' is er dus niet aan het Gentse Belfort en de Lakenhalle. Deze torenbekroning betekende echter wel het begin van een uitermate succesvolle carrière van Valentin Vaerwyck, die tevens een levenslange vriendschap kende met Geo Verbanck. Eén van de vroegste gebouwen waar Valentin Vaerwyck de hand in had, bevindt zich in de Belfortstraat.

>>>> BELFORTSTRAAT

4 BELFORTSTRAAT 29 - Huis

Huis nummer 29 in de Belfortstraat dateert uit 1907 en is, zoals gezegd, één van de vroegste creaties van Valentin Vaerwyck en dit samen met zijn vader Henri. We merken een woonst waarin een aantal empire-elementen vrij geïnterpreteerd worden, zoals de fries met de tekens van de dierenriem, met daarnaast een gesculpteerd boogveld met pauw, de indrukwekkende console van de loggia in de vorm van een gevleugelde leeuw

VALENTIN VAERWYCK

© STICHTING GEO VERBANCK